

La **Fundació Barcelona**, ja des dels seus orígens el 1989, ha orientat la seva reflexió des d'un catalanisme sòlid però també volgudament pragmàtic que ha cercat l'encaix de l'autogovern de Catalunya en un Estat que es reconegui com a plurinacional, pluricultural i plurilingüístic. Sempre hem cregut que les vies del diàleg constructiu i l'establiment de complicitats eren les més adients per portar el nostre País cap a un estadi que enteníem majoritàriament anhelat. En això hem proposat el que calia fer en una doble direcció: la de l'assoliment d'un autogovern ple i la de la modernització de l'estructures de l'Estat.

Després de tots aquests anys però tot apunta a que aquesta expressió de bona voluntat només s'ha demostrat a la part catalana. És evident que la deriva de les relacions amb l'Estat espanyol, d'ençà la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut ha obert, des de fa dos anys i de manera creixent, una dinàmica re centralitzadora en la que, dia rere dia, es posa de manifest una sensibilitat nul·la respecte de la realitat nacional de Catalunya. Això mena al cul de sac a aquelles posicions més pragmàtiques que s'han vist clarament desautoritzades per l'actitud de l'Estat i avui es troben en una fase de replantejament profund que les fa difícilment recuperables en el sentit dels seus plantejaments originaris.

El darrer estudi de les balances fiscals entre Catalunya i la resta de l'Estat posa de manifest un dèficit endèmic i estructural del voltant del 8% del PIB català. Ja son prop de 20 anys amb un drenatge que ha oscil·lat entre 15.000 i 20.000 milions anuals que se'n van i no tornen. Això sense comptar els reiterats desequilibris pel que fa a les inversions de l'Estat a Catalunya, molt per sota del que ens correspondria pel pes i el dinamisme de la nostra economia. Mentrestant, hem assistit i continuem assistint al desplegament irracional d'infraestructures per tot el territori de l'Estat manifestament ocioses i poc o gens justificables.

És en aquest marc que la **Fundació Barcelona** vol expressar sense ambigüitats el seu total recolzament a l'iniciativa del President de la Generalitat de Catalunya per obtenir un Pacte Fiscal en la línia del concert econòmic i en el que el propi President cerca el màxim consens possible de les forces polítiques representades al Parlament de Catalunya.

Entenem aquest plantejament com el darrer tren per a fer bona aquella via de diàleg i de pacte en la que sempre havíem cregut. Malgrat la crisi econòmica i la difícil conjuntura europea, entenem la proposta del Pacte Fiscal com una oportunitat

perquè l'Estat accepti una fórmula que permeti l'encaix just i digne de Catalunya dins de l'Estat, amb el reconeixement dels seus trets nacionals i l'aprofitament del seu dinamisme econòmic o, per contra, una negativa rotunda doni a la gran majoria de catalans els arguments definitius per emprendre la via d'optar democràticament respecte del nostre futur per a ser un poble sobirà i lliure en una Europa unida.

En un entorn de la màxima tensió per la crisi que sacseja persones, famílies i països, la nostra voluntat d'obertura al món i els reptes de la competitivitat fan més imprescindible que mai la necessitat de disposar d'instruments d'estat. I si això no es resol a partir de l'Estat espanyol caldrà que Catalunya ho pugui resoldre a partir d'un Estat propi.

En aquest sentit, la **Fundació Barcelona** farà tot allò que estigui al seu abast per donar suport al Govern de Catalunya i al Parlament de Catalunya en la proposta que, finalment, s'aprovi per la Cambra i treballarà perquè aquest recolzament sigui el més ampli possible en la societat catalana.

Barcelona, maig de 2012